

ærede Rigsdagsmand fremførte som Beviis paa, hvad der yderligere nødvendigtis burde være gjort, men som ikke var gjort, at Taxten for denne Fart er alt for høi. Hvad dette Punkt angaaer, saa troer jeg virkelig, at der ligger en mindre rigtig Forestilling til Grund for den ærede Rigsdagsmands Udtalelser i denne Henseende (Hør!). Der er, hvad Taxten for denne Dampskibsfart angaaer, aldeles ikke taget Hensyn til at bringe det meest mulige finantsielle Resultat ud deraf; men jeg maa tillige gjøre opmærksom paa, at da Bengene bleve bevilgede til Dampskibets Bygning, blev der ikke taget nogen Bestemmelse om, at dette Skib skulde fare gratis eller for halv Betaling, hvortilmod det er forudsat, at naar Forsøget, som skulde gjøres med dette Skib, skulde være fuldstændig, saa maatte det gjøres paa saadan Maade, at det ikke blev et Forsøg, som alene kunde gjøres af og blive af Birkning for Regjeringen, men ogsaa være af Betydning for Private; skal dette Forsøg derfor lykkes, og skal det virkelig vise sig, at en Dampskibsfart paa Aggercanal ikke alene kan finde Sted, men kan betale sig i Tiden, saa vil det ogsaa være nødvendigt, at Dampskibene paa denne Linie ikke fare under lavere Taxter end saadanne, som i Sammenligning med andre Dampskibslinier, maae ansees for antagelige, og dette har været Udgangspunktet for Regjeringen ved Taxtens Fastsættelse. Der foreligger mig i det Hele taget meget saa Klager i denne Retning; jeg erindrer ikke engang, at der i Løbet af det sidste Aar er kommet nogen; det kunde imidlertid gjerne være, og jeg kan dertil kun sige, at isaafald ere disse Klager ikke begrundede, naar Sagen betragtes fra det Standpunkt, hvorfra Regjeringen troer at maatte betragte den. Skulde det kunne lykkes at oplyse Regjeringen om, at det kan forsvares, uden at tilintetgjøre Hensigten med det hele Foretagende, at sætte Taxten lavere, uden at deri indeholdes en Præmie for Dvægerporten over Aggercanal, saa skulde der fra min Side med Beredvillighed blive gaaet ind derpaa; men forinden er jeg ikke berettiget dertil. Jeg anseer mig i ethvert Tilfælde aldeles uberettiget til at foretage noget Skridt til Begunstigelse af den Fart i den Retning, som af den

ærede Rigsdagsmand er antydet; thi jeg maa antage, at det ikke alene har ligget udenfor den oprindelige Hensigt med Bevillingen af Bengene til denne Fart, men at det endog vilde være i Strid med denne Hensigt (Hør!).

Westenholz: Jeg skal blot tillade mig at imødegaae et Par Bemærkninger, som synes at have været Hovedargumentet for de to ærede Rigsdagsmands Uendringsforslag. Naar det er sagt, at, fordi Jernbanen bliver anlagt, skulde Ribe ikke behøve en Havn, saa troer jeg, det er en ganske feilagtig Anskuelse (Hør!). Jeg, som den, der nærmest fremmer Jernbanesagen, vilde nødig være den, der forhindrede, at Ribe fik en Havn; tværtimod, jeg anseer det for nødvendigt, at Ribe faaer sin Havn saa god, som den kan blive, skøndt god bliver den vistnok aldrig. Hvad der er sagt om Handelens og Skibsfartens Vigtighed, tiltræder jeg ganske, og jeg troer ogsaa, at der for Ribes Vedkommende vil blive bevilget den forlangte Sum. Men, hvad der fra Indenrigsministerens og fra forskellige Medlemmers Side er sagt om Foretagendet ved Ribe, det gjælder vistnok fuldstændig om det andet Foretagende, Canalanlægget udenfor Løgstør Grunde; det er fra det almindelige Standpunkt langt vigtigere. Der kan for den, som kjender Forholdene, ikke være nogen Sammenligning, og jeg skulde derfor ønske, at ogsaa den dertil foreslaede Sum bevilgedes, navnlig saaledes som det er foresat i det subsidiaire Forslag. Forøvrigt maa jeg tilstaae, at det forekommer mig, at det er en mislig Vej, vi ere komne ind paa med Hensyn til disse Bevillinger; jeg skulde endnu gaae videre end den ærede Finantsminister, naar han siger, at Staten kun skulde tilskyde, hvor der fra Communens Side vises virkelig Alvor for at fremme saadanne Foretagender. Der vil nemlig komme en Mængde af det Slags Forslag om Havneforbedringer; næsten hver By paa Ost- og Vestkysten vil mangle en bedre Havn. Jeg vilde ønske, at Regjeringen da vilde sætte sig paa det Standpunkt, at den sagde: „naar I vise, at I ville tilskyde for Exempel en Trediedeel (Hør!), saa skulle I, ikke som Gave, men som Laan, faae Resten (Hør!), det, troer jeg, vilde være en rigtigere Fremgangsmaade. Efter hvad jeg har